

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש ונרחא ליל שודק

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֻלָּ-
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

חזן בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קהל מִגֵּן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ מְחִיָּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
שָׂאִין כְּמוֹהוּ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָּם רָצָה לְהַנִּיחַ
לָהֶם לְפָנָיו גַּעְבוֹד בִּירְאָה וּפְחָד וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מֵעֵין הַבְּרֻכּוֹת אֵל הַהוֹדְאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת וּמְבָרֵךְ
שְׁבִיעִי וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מְדַשְּׁנֵי עוֹנֵג זֶכֶר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתֵּנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְמַהֲרָ
לְבַנּוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמַּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת
קִדְשֶׁךָ. וַיְנוּחֻ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבַּת:

ס"ז חומר קדים שלם.

קדוש ליל אחרון של פסח

Wenn an שבת fällt, wird zu Hause bei Tisch erst bis לעשרת gefagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מְכֻלָּ עַם
וְרוֹמְמָנוּ מְכֻלָּ לְשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָהּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן
אֶת יוֹם (הַשַּׁבַּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה)
מְקַדֵּשׁ קִדְשׁ זֶכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ
מְכֻלָּ הָעַמִּים. (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים:

קדוש ליל אחרון של פסח

(Wenn der Festabend an שבת מוצאי שבת fällt, wird beim קידוש auch והבדלה gesagt.)

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger unser Gott, der da hat geschaffen die Lichtflamme des Feuers!

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger unser Gott, König der Welt, der eine Sonderung hat gebildet zwischen dem Heiligen und dem Gemeinen, zwischen dem Lichte und der Finsterniß, zwischen Israel und den Völkern des Heidenthums, zwischen dem siebenten Tage und den sechs Arbeitstagen, so hast zwischen der Weihe des Sabbath's und der Weihe anderer Festtage eine Sonderung du gebildet, und den siebenten Tag hast vor den sechs Arbeitstagen du geheiligt. Du hast auch dein Volk Israel durch deine Heiligung ausgezeichnet. Gelobt seiest du, Ewiger, der zwischen Heiligem und Heiligem eine Sonderung gebildet.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם המבדיל בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל
לעמים. בין יום השביעי לששת
ימי המעשה. בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת. ואת
יום השביעי מששת ימי
המעשה קדשת. הבדלת
וקדשת את עמך ישראל
בקדשתך: ברוך אתה יי
המבדיל בין קדש לקדש:

ספירת העומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על ספירת העומר:

היום שבועה ימים שהם שבוע אחר לעומר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיקנה
בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך:
ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

עלינו, קדיש יתום, ארון עולם.